

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

«Κανείς κομμουνιστής δεν πρέπει να ξεχνάει τα διδάγματα της Ούγγρικής Σοβιετικής Δημοκρατίας. Η ένωση των Ούγγρων κομμουνιστών με τους μεταρρυθμιστές εκόστισε άκριθα στο ούγγρικό προλεταριάτο.»

Διευθύνεται από: ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ. Υπεύθυνος: Γράμματα - Άνταποκρίσεις: ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΥ Σειρομέρες Έσωτερικού: Κυκλοφορεί κάθε Κυριακή ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

ΦΥΛΑΚΕΣ, ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ!

Η ίδρυση της Κοινοβόρμ το 1947 σημείωσε μία αλλαγή στην πολιτική των Σταλινικών κομμουνιστικών κομμάτων. Η Σταλινική γραφειοκρατία αποφάσισε να κάνει μία «ἀριστερή στροφή» για τρεις λόγους: Πρώτον, ένεκα της έντασης της επιθετικότητας των Αμερικάνικου Ιμπεριαλισμού ενάντια στην Ε.Σ.Σ.Δ. και τους δορυφόρους της και στα σταλινικά κόμματα στις άλλες καπιταλιστικές χώρες...

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ ΣΤΟ ΚΑΘΗΚΟ

Ο «Δημοκράτης» άρχισε την περ. εβδομάδα καμπάνια για την συλλογή έρανων υπέρ των ηρωικών ανταρτών της Ελλάδας. Υποστηρίζουμε με φανατισμό τον έρανο αυτό, που σκοπό του έχει να βοηθήσει τ' αδέρφια μας της Ελλάδας που αγωνίζονται σκληρά ενάντια στις μοναρχοφασιστικές όρδες. Οι έχθροι των αδερφών μας ανταρτών παίρνουμε ό,τι ζητήσουμε από τον πάτριον τους τον Αμερικάνικο και τον Άγγλικό Ιμπεριαλισμό. Τιποτε δεν τους λείπει. Και κανόνια, και σφαιρές και αεροπλάνα, και τάνκς, και τρέφια, και επένδυση, και γενικά ό,τι τους χρειάζεται για να συντρίψουν το επαναστατικό κίνημα των καταπιεζόμενων της Ελλάδας...

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΗΣ

Οι κινητοποιήσεις κι' οι Παναπεργίες της περ. εβδομάδας άνοιγουνε το δρόμο για την παραπέρα άνοδο και προκοπή του έργατικού κινήματος του τόπου μας.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΕΥΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΑΣ ΑΝΤΙΠΕΡΙΣΤΡΕΨΟΥΝ ΤΗΝ ΚΟΚΚΙΝΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η άπεργία των έργατών Αμιάτου συνεχίζεται με μεγαλύτερη μαχητικότητα από κάθε άλλη προηγούμενη άπεργία στην Κύπρο. Οι άπεργοι, ύστερ' από τη γνωστή απόφαση της Έταρείας να στερήσει τους εργάτες της κι' αὐτοὺ τοῦ φημιού τους άκόμα, άναγοχημένοι γι' αυτή την άντεργατική κι' απάνθρωπη ενέργεια, καταλάθονε την περασμένη Παρασκευή τὸ πρᾶτήριο διανομής φημιού Αμιάτου και έκαμαν διαανομή φημιού στοὺς άπεργούς, παρά την επέμβαση της Αστυνομίας, που με τὴ κλόμπς κατάθρως, τελικά, να διώξει τὸς άπεργούς από τὸ πρᾶτήριο, άποκαθιστώντας τὸ Νόμο και τὴν Τάξη!!

καί τις καταχτήσεις της. Η 24ωρη Παγκύπρια άπεργία που προκηρύχθηκε από τὴν ΠΕΟ τὴν περασμένη Παρασκευή, σάν έμπραχτη έκδήλωση τῆς δυσρέσκεας τῶν Κυπρίων έργατῶν ενάντια στην άπόφαση τῶν Έγγυλλέζων κατακτητῶν μας νὰ συνεχίσουνε τὸ παρὸν καταπιεστικό σύστημα διακυβέρνησης σὲ βάρος τῶν έργαζομένων μας ἀπὸ τὴ μία ὄσο και γιὰ τὴν άχαρχητήριστη στάση τῆς Έταρείας Αμιάτου ενάντια σὲς δικαίως διεκδικήσεις τῶν έργατῶν της ἀπὸ τὴν ἄλλη, δὲν εἶχε τὰ πρακτικά άποτελέσματα πὸν περιμέναμε.

Η έξορία αὐτῆς τῆς «στροφῆς» θά έξαρτηθεῖ ἀπ' τὴς έξελίξεις σὲς Ἀμερικανικο-Ρωσικὲς σχέσεις. Ἀν ἡ τωρινὴ παγκόσμια ένταση ἐπιμείνει, ἂν οἱ ἄστικὲς τάξεις σὲς διάφορες χώρες, με τὴν ὑπόδειξη και τὴν βοήθεια τοῦ Ἀμερικάνικου Ιμπεριαλισμοῦ, έξακολουθήσουνε νὰ δένουνε τὴν αντισταλινικὴ πολιτικὴ τους και νὰ τίποιουνε κί' αὐτὴ τὴν ὑπαρξὴ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων, δὲν ἀποκλείεται νὰ σταλινικά κόμματα νὰ υϋοθετήσουνε μία ὄλο και πὸν πολύ ἀδύλαχτη ἀντιπολιτικὴ στάση. Εἶναι ἄκόμα πιθανὸ νὰ καταλήξουνε και σὸν ἐμφύλιο πόλεμο, ἄκοιουθόντας τὸ παράδειγμα τῆς Ελλάδας. ΑΥΤΗ Η «ΣΤΡΟΦΗ» ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΩΣ ΤΑ ΣΤΑΛΙΝΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΜΠΟΥΝΕ ΣΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗΣ «ΤΡΟΤΣΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ» ΤΟΥ 1928-33. Αὐτὸ εἶναι δυνατό νὰ γίνει μόνο σὲ περίπτωση έκρηξης πολέμου.

Ωστόσο, ἡ πείρα τῆς Ελλάδας ὅπως και τὰ πρόσφατα γεγονότα τῆς Γαλλίας, τῆς Ἱταλίας κί' ἄλλοῦ, δείχνουνε πὸς μέσα σὲ πλάσια τῆς γενικῆς τῆς πολιτικῆς τῆς συνεργασίας τῶν τάξεων, ἡ σταλινικὴ γραφειοκρατία εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀναλάβει ὀξείες στροφές στην πολιτικὴ της. Ἀκόμα μποροῦνε νὰ προαχρησθῶν κί' ὡς τὸ σημεία νὰ προετοιμάσουνε γενικὲς άπεργίες και ἐνοπλιους άγώνες. Τοῦτο τὸ τελευταίο, ὄμως, εἶναι δυνατό τότε μόνο ὅταν ἡ συσχέτιση τῶν δυάμαων εἶναι τέτοια, πὸν νὰ εἶναι δυσμενὴς γιὰ τὸν προλεταριάτο και πὸν νὰ επιτρέψει τὴν γραφειοκρατικὴ νὰ κεντρουλάρει τὸ κίνημα χωρίς κίνδυνο. Ωστόσο, τὸ γεγονὸς πὸς ἡ σταλινικὴ γραφειοκρατία θά χρησιμοποιοῦσε τέτοια ὀπλα ὄχι γιὰ νὰ ἀνατρέψει τὸ καπιταλιστικό σύστημα μὰ μόνο γιὰ νὰ έξασκήσει πίεση πάνω στην ἄστική τάξη γιὰ περιορισμένους ἀντικειμενικὸς σκοπούς, σημαίνει, πὸς, σὲ τελευταία ἀνάλυση, διεξάγει τὸν άγώνα μὲ ἕνα ὀρτοριωνιστικό, ντεφασιστικό πνεῦμα. Κ' ΕἶΝΑΙ ΕΤΟΙΜΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΣΤΙΓΜΗ ΝΑ ΤΟΝ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΝ ΠΡΩΔΩΣΕΙ.

Η ἄλλη ὄψη τῆς σταλινικῆς «ἀριστερῆς στροφῆς» εἶναι ὁ τυχοδιωχτικὸς και σχεταριστικὸς χαραχτήρας της. Ὑποκαθιστὰ τὴν διαίρεση τῆς κοινωνίας σὲ τάξεις με τὴν διαίρεση σὲ δύο στρατόπεδα τὸ ἕνα προ-ἀμερικάνικο και τὸ ἄλλο ἀντι-ἀμερικάνικο, πὸν και τὰ δύο συμπεριλαμβάνουνε και ἕκμεταλλευτὲς και ἕκμεταλλευόμενους. Αὐτὸς ὁ τυχοδιωχτικὸς και σχεταριστικὸς χαραχτήρας τῆς «στροφῆς» ἀναγκάζει τὸς σταλινικὸς ἡγέτες νὰ κάνουν ἀνώριμα, ἀπομωμένα και παράλογα διαβήματα. Κάτω ἀπὸ τέτοιες συνθηκες οἱ έργάτες τίποιουνε σὲ νὰ γίνουνε δισταχτικοὶ γιὰ νὰ ἄκολουθήσουνε τὴν σταλινικὴ ἡγεσία, συχνά ἄκόμα κί' ὅταν ὁ άγώνας στερφέται γύρω ἀπ' τὰ δικὰ τους ἀλήθματα. Σὲ χώρες σάν τὴν Γαλλία, οἱ έργάτες τίποιουνε σὲ νὰ γίνουνε καχύποποι γιὰ τὰ κίνητρα τῶν σταλινικῶν, ἰδιαιτέρα σάν θυμούνται τὴν προδοτικὴ πολιτικὴ τοῦ Σταλινικοῦ ΚΚΚ. τῶν τελευταίων χρόνων («πρώτα ἡ παραγωγή», ἡ άπεργία εἶναι τὸ ὄπλο τῶν τράσς» κ.τ.ρ.)

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση ἡ σταλινικὴ κυριαρχία πάνω σὲ ἑργατικό κίνημα άρχίζει νὰ παρουσιάζει ρήγματα, πὸν ἀπὸ μέσα τους μπορεῖ νὰ ξεπηδήσει μία νέα ἡγεσία. Η πολιτικὴ τῶν τμημάτων τῆς Τετάρτης Διεθνούς πρέπει νὰ ἐπεξεργασθεῖ ἀπὸ τὴ μία μεριά σὲ συσχέτιση με τὴ φύση και τὴς συνέπειες τῆς σταλινικῆς «ἀριστερῆς στροφῆς» κί' ἀπ' τὴν ἄλλη σὲ συσχέτιση με τὸ γεγονός πὸς οἱ έργάτες εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ καταφεύγουνε σὸν άγώνα γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν θεσικῶν συνθηκῶν τους.

Τὰ τμήματα τῆς Τετάρτης Διεθνούς πρέπει νὰ συνδυάζουνε τὴν ένότητα τῆς δράσης και τὴν ταχτικὴ τοῦ ἐνιαίου έργατικού μετώπου—πὸν κυρίως ἐφαρμόζεται σὲ τοπικὴ κλίμακα σὲ ἑργοστάσια και σὲς συντεχνίες—με μία καθαρή και σαφὴ πολιτικὴ γραμμὴ πὸν δείχνει σὸς έργάτες τὴς θεσικὲς διαφορές μεταξύ τοῦ δικιοῦ μας πολιτικοῦ χαραχτήρα και κείνων τῶν σταλινικῶν, και πὸν μορφώνει τὸς έργάτες μ' ὄλοκληρο τὸ ἐπαναστατικό πρόγραμμα μας. ΚΙ' ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΝΔΙΑΖΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΜΙΑ ΟΞΕΙΑ ΚΑΙ ΣΘΕΝΑΡΗ ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΑΛΙΝΙΚΩΝ ΗΓΕΣΙΩΝ.

Table with 2 columns: Category (e.g., Σύντροφος Άγγιλίας, Λάρνακα), Amount (€), and Total (€497.0). Includes a note for the next month's subscription.

ΟΛΟΠΛΕΥΡΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Παράλληλα, ὄμως, με τὴν ὀλικὴ βοήθεια πρὸς τὸς ἀγωνιζόμενους ἀντάρτες μας τῆς Ελλάδας, πρέπει νὰ κινητοποιήσουμε τὴς δυνάμεις μας γιὰ μία ἐνεργότερη ταξικὴ ἀλληλεγγύη πρὸς αὐτούς. Η προκήρυξη πὸν δημοσίεψαμε στην περασμένη ἔκδοσή μας σὲ τὸ σαμποτάρισμα τῆς φώτωσης πλοίων με ὄλικὸ γιὰ τὸς ἑλλαδικὸς μοναρχοφασιστὲς τῆς Ελλάδας, πὸν πολέμουσε τ' αδέρφια μας, δὲν πρέπει νὰ παραγνωρισθεῖ. Πρέπει νὰ τὴν ἀξιοποιήσουμε στην πράξη. Ἀς ρίξουμε τὴς δυνάμεις μας και πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση και νὰμᾶστε θεθεσοί πὸς ἔτσι συμβάλλουμε με τὸν πὸν ἔπνονο τρόπο στην ὑποστήριξη τοῦ άγώνα τῶν ανταρτῶν μας. Τὸ παράδειγμα τῶν φορτοεκφορτωτῶν τοῦ Ἀμστερτάμ, Ρότερνταμ, Πόρτσάλε, Λούτραλλας, κλπ., ἄς γίνε φαινὸς καθοδηγητῆς μας. Τ' αδέρφια μας τῆς Ελλάδας, πὸν πρέπει νὰ πλέυρη ὑποστηρίξή μας. Ἀς μὴ ἀρνιθούμε νὰ τὸς τὴ δώσουμε. ΕἶΝΑΙ ΚΑΘΗΚΟ ΜΑΣ.

ΕΠΙΒΙΩΣΗ

Στὸν «Άνεξάρτητο» τῆς περ. Τρίτης, δημοσιεύθηκε σὲ περίοπτη θέση τῆς πρώτης σελίδας τὸ πὸν κάτω χαραχτηριστικό: «Και οἱ ἀσποινδότεροι ἀντικομμουνιστοὶ δικηρύτουν ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Τολιάτι θ' ἄπετέλη πραγματικὴν συμφοράν διὰ τὴν Ἱταλίαν!!! Πράγματι! Τί μεγάλη συμφορά θάτανε γιὰ τὴν Ἱταλία—τὴν Ἱταλία, ἑθεσια τῶν νεοφασιστῶν τοῦ Γκάσκορι, τοῦ Σαραγκάτ, τοῦ Πάπα κλπ.—ὁ θάνατος τοῦ Τολιάτι! Γιατί πὸν θὰ βρισκανε ὁ ἕκμεταλλευτὲς και δυνάστες αὐτοὶ τῶν Ἱταλικῶν ἑργατικῶν κί' άγροτικῶν μαζῶν καλύτερο ὄργανο, πὸν νὰ σπαραλιάζει, νὰ προδίθει, νὰ ὄδηγεῖ σ' ἀφύσικα έξωταξικὰ κανάλια τὸ ἐπαναστατικό ξεσπάσμα τῶν σκλάβων τοῦ κεφαλαίου; Πραγματικά! Θάτανε μεγάλη—ἐθνικὴ!—ἀπώλεια γιὰ τὴν Ἱταλία ὁ θάνατος τοῦ Τολιάτι!

ΥΣΤΕΡ' ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ

Τὸ ζήτημα τοῦ Κληριδῆ, ὡς πὸς παρουσιάστηκε ἀπὸ τὴ στήλη τοῦ «ἀριστεροῦ καθημερινοῦ τύπου», ὕστερ' ἀπὸ τὴ γνωστὴ ἀντιλαϊκὴ «πλειοψηφικὴ» κατακύρωση τοῦ περιπτώρου τῆς πλατείας Μεταξᾶ σὲ τὴ κεφαλαιοκρατικὴ ΚΕΜ δὲν ἀποτελεῖ τὸ θεσικὸ σημεῖο τῆς διαφωσίας μέσα σὲς κόλπους τῆς «ἡγεσίας» τοῦ «Ἑθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Συνασπισμοῦ», κί' ὄτε μπορεῖ νὰ ὑποστηριχθεῖ πὸς μπορεῖ αὐτὸ ν' ἀποτελεῖ τὴν ὄδοιαστικὴ αἰτία τῆς παραίτησης τοῦ κ. Κληριδῆ ἀπὸ τῆ θέσης τοῦ Προέδρου τοῦ Λαϊκοῦ Κινήματος.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΛΗΡΙΔΗ ΚΙ' Η ΤΑΞΙΚΗ ΤΟΥ ΕΚΦΡΑΣΗ

Τὸ ζήτημα τοῦ Κληριδῆ, ὡς πὸς παρουσιάστηκε ἀπὸ τὴ στήλη τοῦ «ἀριστεροῦ καθημερινοῦ τύπου», ὕστερ' ἀπὸ τὴ γνωστὴ ἀντιλαϊκὴ «πλειοψηφικὴ» κατακύρωση τοῦ περιπτώρου τῆς πλατείας Μεταξᾶ σὲ τὴ κεφαλαιοκρατικὴ ΚΕΜ δὲν ἀποτελεῖ τὸ θεσικὸ σημεῖο τῆς διαφωσίας μέσα σὲς κόλπους τῆς «ἡγεσίας» τοῦ «Ἑθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Συνασπισμοῦ», κί' ὄτε μπορεῖ νὰ ὑποστηριχθεῖ πὸς μπορεῖ αὐτὸ ν' ἀποτελεῖ τὴν ὄδοιαστικὴ αἰτία τῆς παραίτησης τοῦ κ. Κληριδῆ ἀπὸ τῆ θέσης τοῦ Προέδρου τοῦ Λαϊκοῦ Κινήματος.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΜΑΙΘΗΝΙΣΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΕΜΠΡΟΣ ΜΕ ΤΗΝ 4Η ΔΙΕΘΝΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΝΟΜΗ «ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ»

Εργάτες, θαυδοί του Κ.Κ.Ε., Κάτω από τα χτυπήματα της καπιταλιστικής αντίδρασης, δεκάδες χιλιάδες εργάτες κι άλλοι εκμεταλλεζόμενοι άρρωσταίνονται στα νησιά της εξορίας ή τις φυλακές κι άλλοι βασανίζονται στα κρατητήρια, είτε πέφτουν κάτω από τις σφαίρες του έγγελοστικού άποσπάσματος. Η ασφάλεια συλλαμβάνει συστηματικά όλους τους συνδικαλιστές αγωνιστές, το βιωματικό έμπειρο των μαζών πέφτει δλοένα και οι πιο στοιχειώδεις έλευθερίες τους έχουν από καιρό καταργηθεί.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΥΤΗ; Η ντόπια κεφαλαιοκρατία, ο ξένος ιμπεριαλισμός κι η Ασφάλεια κάνουνε τη δουλειά τους, αυτό που συμφέρει το εκμεταλλευτικό και καταπιεστικό καθεστώς τους. ΠΟΙΟΣ τους έδωσε αυτές τις δυνατότητες; ΠΟΙΟΣ παρέδωσε τις έξευερμένες και όπλισμένες μαζές στα νύχια της ντόπιας και της ξένης αντίδρασης, άποτισμένες και άνοητες; Ο ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΣ, η Γραφειοκρατία του Κ.Κ.Ε. Θυμηθείτε: «Εθνική Ένότητα», Λίβανος, Γκαζέρτα, συγκυβέρνηση με τον Παπανδρέου, «Καλώς ήρθατε, Σύμμαχοι Απελευθερωτές!», «Όχι άπεργίες!» (Πορφυρογένης), Βάρκιζα, «δυαλή ελληνική εξέλιξη» και «συμφιλίωση» (Ζα-

χαριάδης), συνεργασία με το Δημοκρατικό Κέντρο, έγκατάλειψη των άμεσων οικονομικών διεκδικήσεων, παζαρέματα με τους διορισμένους κλπ. Μ' αυτά τα συνθήματα κι' αυτή τη πολιτική, ύπνόμευση ή ήγεια του Κ.Κ.Ε. το εργατικό στρατόπεδο και προσηλυσμένο σε τη νίκη της καπιταλιστικής αντίδρασης. Ακόμα και σήμερα, η γραφειοκρατική και τυχοδιωκτική «Κυβέρνηση του Βουνού» μιλάει για «τίμια συνεννόηση» και «έντιμη δημοκρατική συμφωνία» με τους δήμιους των εργατών και των άλλων καταπιεζόμενων. Θυμηθείτε επίσης τι σάς λέγαμε οι Τροτσκιστές!

Το εργατικό μέτωπο θ' άνασυγκροτηθεί και θα μπορέσει ν' άποκρούσει τη λυσασμένη καπιταλιστική επίθεση, τόσο που γρήγορα όσο έσεις πιο άποφασιστικά θα καταδικάσεται την έγκληματική αυτή πολιτική, θ' άπομονώσεται τη γραφειοκρατία και θα υπερασπίσεται την εργατική δημοκρατία και την ταξική πολιτική μέσα στο προλεταριακό κίνημα. Ας μη χάνουμε καθόλου καιρό. Μόνο οι άδμενιστές σάς δείχνουν το σωστό δρόμο για ν' άνασυγκροτήσουμε τις γραμμές μας.

(Από την παράνομη «Εργατική Πάλη» του Αύγουστου).

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΛΗΡΙΔΗ

(συνέχεια από την 1η) Κληρίδης άρνηστηκε επίμονα να παραδεχτεί και να προσυπογράψει την καταδική του «Ελευθέρου Τύπου», όπως κάνανε όλοι οι άλλοι συνοδοιπόροι.

Αντίθετα, ο «Δημοκράτης», παρ' όλο που επικαλείται την κριτική και αυτοκριτική, για να δώσει, όπως είπαμε, μια πιστευτή εξέλιξη γύρω από την κρίση στις σχέσεις Κληρίδη-ΑΚΕΛ, περιόρισε μονάχα πάνω στη μερικότητα του ζητήματος τους συλλογισμούς του, και καταλήγει στο συμπέρασμα, πώς, άφου ο κ. Κληρίδης δεν σέσαστηκε την «τιμή» του Δημοτικού Συμβουλίου και πρόεθηκε σε ύποσχέσεις με «λόγο τιμής» προς την Κυβέρνηση για την κατακράτηση του περιπτέρου στην ΚΕΜ, για να έκκενώσει αυτή μια αίθουσα του Βρετανικού Ίνστιτούτου, αυτό θα πεί, σε τελευταία άνάλυση, πώς ο κ. Κληρίδης, χωρίς γι' αυτό να έχει τη γνώμη του Συμβουλίου του, πρόεθηκε σε μυστική συμφωνία με την Κυβέρνηση και ύποστηξε τα κεφαλαιοκρατικά συμφέροντα, σε βάρος των λαϊκών συμφερόντων, κατακυρώνοντας τελικά το περίπτερο στην ΚΕΜ, άντις να παραχωρήσει το ύτο στους σιωφέρηδες της πλατείας, έμπληρώνοντας, ταύτοχρονα, και μια παλιά ύποσχεση του ίδιου προς τους σιωφέρηδες αυτούς.

Δικαιολογούμενος, ο κ. Κληρίδης, πάνω σ' αυτή του την άστοχη κι' άντιλαϊκή ένεργεια, δήλωσε πώς με την έμπλήρωση της έπιθυμίας της Κυβέρνησης θ' άγωνίζονταν να κερδίσει άδεια για την άνέγερση κι' άλλων περιπτέρων γύρω από την πλατεία Μεταξά, για την ίκανοποίηση των έπιχειρήσεων ταξί, και των σιωφέρηδων της πλατείας γενικά.

Αυτό, όμως, δε μετριάξει τη δυσμενή έντύπωση που σχημάτισε ο εργαζόμενος λαός για τις πραγματικές διαθέσεις του «λαϊκού δημοτικού συμβουλίου», γι' αυτό ο κ. «Δημοκράτης», έκφράζοντας, ως ένα ώρισμένο θαύμα, τη λαϊκή άγανάχτηση, λέει πώς, «στο θαύμα που προχώρησε η κρίση, κείνο που έμεινε ήτανε η διόρθωση της κατάστασης, ή ο διαχωρισμός των ευθύνων

του Κόμματος και η καταδική της «πλειοψηφίας» του λαϊκού δημοτικού Συμβουλίου.

Στο σύντομο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε, κείνο που γίνθηκε ήτανε το δεύτερο: Ο διαχωρισμός των ευθύνων του Κόμματος, και η καταδική εκ μέρους των μαζών της «πλειοψηφίας» του «λαϊκού» Δημοτικού Συμβουλίου Λευκωσίας.

Στά οχόλια του «Δημοκράτη», που άκολουθήσαν δημοσιεύσεις των «Εθνικοφρόνων φυλλάδων» πάνω στο ζήτημα Κληρίδη-ΑΚΕΛ, ο «Δημοκράτης» δήλωσε πώς η διένεξη με το Δήμαρχο δεν έχει καμιά σχέση με τον «Εθνικό Απελευθερωτικό Συνασπισμό». Η έπακολούθησασ, όμως, παραίτηση του κ. Κληρίδη από τη θέση του προέδρου, και η άποχή του από το «λαϊκό Συνέδριο Αύτοκυβέρνησης», διαμεύδει όλες μαζί τις δηλώσεις του «Δημοκράτη» κι' άποδεικνύει πώς το ζήτημα Κληρίδη έχει τις ρίζες του μέσα σ' αυτό τον «Εθνικό Απελευθερωτικό Συνασπισμό», και πώς το ζήτημα του περιπτέρου δεν είναι παρά ένα άπλο πρόσχημα κι' όχι η άπαρχή της κρίσης.

Για τις εργαζόμενες μαζές, το ζήτημα Κληρίδη δε μπορεί να διαχωριστεί από το ζήτημα της αναρτάξης «Εθνικής Συνεργασίας», που ο κ. Κληρίδης είναι ο ίδεολογικός στυλοβάτης της. Η παράταξη αυτή οργανώθηκε σε μια περίοδο προεκλογικών άγωνων και έντασης του ταξικού άναγωνισμού, που όλες σχεδόν οι πολιτικές παρατάξεις του τόπου άγωνίζονταν πώς να ξεπεράσει ή μιά την άλλη σε πατριωτισμό κι' έπιδείξεις έθνικου αίσθήματος!

Η παράταξη «Εθνικής Συνεργασίας με τον Κληρίδη επί κεφαλής της διακήρυξε την κατάπαυση του «κομμουνιστικού σάλου» τη «λαϊκή ένότητα», την «άμβλυση του ταξικού μίσους» κ.λπ., την «όργανωση του άγωνα για την «Εθνική Αποκατάσταση της Κύπρου», που σαν μέθοδος προπαγάνδας για προεκλογικούς άγώνες άποδείχτηκε άπραγματικά φέρνοντας άππέλεμα. Παν' όλα, όμως αυτά, και παρ' όλο που το ΑΚΕΛ έχρησε τον κ. Κληρίδη σαν «λαϊκό

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΞΥΠΝΑΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΛΗΘΑΡΓΟ ΤΗΣ

Μαχητική Διεκδίκηση των εργατικών αιτημάτων

ΑΘΗΝΑΙ, 29 Ιουλίου.— Την τελευταία περίοδο, η ένταση της πάλης όλων των εργαζόμενων της χώρας μας ενάντια στο αντιδραστικό καθεστώς της Αθήνας, έντάθηκε, άφου μπήκε σ' ένα καινούργιο στάδιο. Το νέο στοιχείο που προστέθηκε και που μεγαλώνει τις έπιπεις για νικηφόρα έκβαση, είναι το έζήτημα των εργατών και ύπαλληλων από τον τελευταίο μήνα, που είχανε πέσει ύστερ' από το κύμα της τρομοκρατίας, που σκέπασε και σκεπάζει τη χώρα μας. Έτσι, ο άγώνας των άναρτων στα θανά θρίσκει το φυσικό του άκοναίαιμένο πού, χωρίς αυτό, το σόλο του κινδύνευε να μετατραπεί σε κύκνειο άσμα. Αλλά ός δομέ από πιο κοντά τα γεγονότα.

Η εργατική τάξη ξυπνάει. Ο γίγαντας άρχίζει και κουνιέται για να ξεμουδιάσει. Κάτω από φριχτές οικονομικές συνθήκες, που τους ρίχνουν σε μια χρόνια εξαθλίωση, οι εργατίες και οι ύπαλληλοι άποφασισαν να διεκδικήσουν τα αίτήματά τους μαχητικά. Να κατέθουν σε άγώνα. Κι' αυτό παρ' ό νάντια στους διορισμένους εργατοπατέρες του. Άμεινούνται τα Συνδικάτα. Έτσι, τον τελευταίο καιρό είχαμε μια σειρά άπεργίες και στάσεις εργασίας που άποτελούν ένα ξεκίνημα για μελλοντικούς πλατύτερους και μαχητικότερους άγώνες που θ' άγκαλιάζουν όλο και πλατύτερα στρώματα εργαζόμενων. Παράλληλα, οι εργατούπαλληλοι πρόεπει από τους μερικότερους αυτούς άγώνες να θγάνουν ώρισμένα συμπεράσματα, τόσο για τη διεξαγωγή και όργανωση της πάλης τους, όσο και για το ρόλο και χαρακτήρα της σημερινής ήγειας «τους».

Το ζήτημα για τον άπεργιακό άγώνα το έδωσε η άπεργία διαρκείας των Τραπεζικών ύπαλληλων, που σημείωσε 100% έπιτυχία, παρ' ό φανερό και κρυφά χαμποτάρισμα της από την ήγειασ και πού άνάγκασε τελικά την

δημαρχο και το Συμβούλιο του σαν «λαϊκό συμβούλιο», οι εργαζόμενες μαζές, που παρακολουθούσαν από κοντά τη δράση του Δημοτικού Συμβουλίου, δε μπορούσαν να πιστέψουν πώς μπορούσε καμιά φορά να άνομασεί, τούλάχιστο, σαν «λαϊκό Δημοτικό Συμβούλιο». Και δεν άργήσαν να δουν τους πρότους καρπούς της δράσης του Συμβουλίου αυτού:

α) Άπόλυση 200 εργατών του Δήμου, γιατί ζήτησαν τις άδειές τους. β) Άναγνώριση της Κυβέρνησης «Αθηνών» κι' άποστολή διαμαρτυριών για την άρνηση του Προξένου της Ελλάδος να δεχτεί το Δημοτικό Συμβούλιο Λευκωσίας στη δεξίωση που όργανωσε το Προξένιο με την εύκαιρία της 25ης του Μάρτη.

γ) Ύψωση μεσίτιας σημαίας πάνω στο Δημοτικό μέγαρο, που άγγελλε το θάνατο του Γεωργίου Γλύμπουργκ, κι' άποστολή τηλεγραφημάτων προς τη Μοναρχοφασιστική Κυβέρνηση. δ) Άρνηση του Δημοτικού Συμβουλίου να μετονομάσει την πλατεία Μεταξά σε πλατεία «Λεοντίου του Α», σύμφωνα με την έπιθυμία των δημοτικών συμβούλων, που έπηρεάζονταν άμεσα από το ΑΚΕΛ.

ε) Άρνηση του Δήμαρχου να ίκανοποιήσει τα αίτήματα των εργατών του Δήμου, για λόγους οικονομίας, όπως δήλωσε ο κ. Κληρίδης προς την Ε.Σ.Ε.ΑΚ στ) Κατακράτηση του χτισμένου των πολυκατοικιών κ' ένα μονάχα εργολάβο και εισαγωγή έτοιμων πορτοπαράβρων από το έξωτερικό, παρ' ότ εισήγησης της Συντεχνίας Ξυλουργών Κύπρου, που προσφέρθηκε να άναλάβει την ίδια

κυβέρνηση να κηρύξει πολιτική έπιστράτευση των ύπαλληλων.

Αυτή η ένεργεια ξεσηκώσε παλλαϊκή άγανάχτηση, που άνάγκασε την κυβέρνηση ν' άναθεωρήσει την άποφασή της. Έπειτα η άπεργία διαρκείας των Τραπεζικών ύπαλληλων (Ταχυδρομεία — Τηλεγραμμεία — Τηλεφώνια) ήτανε μια γερή γροθιά στα μούτρα της κυβέρνησης. Τελικά η άπεργία, άφου θάσασε άχτώ (8) μέρες άδιάρκοστη, προδώθηκε άισχρά από τους εργατοπατέρες της Γ.Σ.Ε.Ε. και της «Ομοσπονδίας Τ.Τ.Τ.» έπικεφαλής τον «λαοπόρο» βουλευτή και διορισμένο γραμματέα της Γ.Σ.Ε.Ε. Φ. Μακρή. Αυτός έδω, ίσχυρισμό πώς πέτυχε... ύπόσχεση από την κυβέρνηση για ρύθμιση των αίτημάτων των άπεργών «δπ' εύθειας διαπραγματεύσεις»!

Το άποκορώφωμα της όλης άπεργιακής κινητοποίησης ήτανε η διώρη Πανεργατική Πανελλαδική στάση της Τρίτης, 27 του Ιούλη. Η μικρή αυτή στάση έδειξε την μαχητικότητα, άποφασιστικότητα και διάθεση για μεγαλύτερους άγώνες όλων των εργατών. Στο μεταξύ σήμερα Πέμπτη κατατέθηκε οϊ Δημόσιοι ύπάλληλοι σε 24ωρη άπεργία διαμαρτυρίας.

Πώς άντιμετωπίζει τώρα την κατάσταση αυτή η κυβέρνηση; Βέβαια είναι γνωστό σ' όλο τον κόσμο πώς, σπριζόμενη στις πλάτες των Άμερικάνων ιμπεριαλιστών, οι μοναρχοφασιστές της Αθήνας έπιβάλλουν ένα καθεστώς τρόμου, πείνας, άθλιότητας και δυκοχίας στους εργαζόμενους. Σκοπός τους είναι άφου άλυσοδέσουν την εργατική τάξη και τσακίσουν τους άναρτους (που τόσο πρόμα!) ν' άνασπλώσουν κι' άνοικοδομήσουν το σκραβαλισμένο καπιταλιστικό καθεστώς.

Έτσι, παράλληλα με τη δράση των χαφιέδων, τραμπούκων, φασιστικών όργανώσεων και του... έθνικου δουλειά πάνω στις ίδες τιμές πού ο κ. Δήμαρχος έξασφάλιζε από το έξωτερικό.

ζ) Άρνηση του Δημοτικού Συμβουλίου να παραχωρήσει το περίπτερο της πλατείας Μεταξά στους σιωφέρηδες της πλατείας, και «πλειοψηφική» κατακράτηση του στην ΚΕΜ. «Υστερ' απ' τα πιο πάνω, θγάνει μια δικαιολογημένη άπλη άπορία: Άφου η Διένεξη Κληρίδη-ΑΚΕΛ δεν έχει καμιά σχέση με τον «ΕΑ Σ» και τις τελευταίες έσωτερικές έξελξεις του, τότες γιατί δε γίνηκε αυτό που γίνηκε από την πρώτη μέρα πού ο κ. Δήμαρχος θγίηκε έξω από την έντολη πού πήρε από το λαό; Η μήπως όλα αυτά πού άνοφέρουνται πιο πάνω είναι ζητήματα χωρίς σημασία για το ΑΚΕΛ και πού δεν χρειάζονταν να ριφονιδυνέμει η συνεργασία του με την παράταξη «Εθνικής Συνεργασίας» για τόσα δά μικρά πράγματα;

Εμείς πιστεύουμε πώς αν ο κ. Κληρίδης συμφωνούσε με το Πολιτικό Γραφείο του ΑΚΕΛ και έπεκύρωνε την άποφασή του να άφορέσει τον «Ελευθέρο Τύπο» τότες θα έκλεινε για άκόμα μια φορά τα μάτια και δεν θα έθμιοιργούσε το θόρυβο που θημιούργησε γύρω από το πε όπτερο. Αυτό, άλλωστε, άφήνει να νοηθεί κι' ο «Δημοκράτης», στην άρρωτογραφία του πάνω στο ζήτημα Κληρίδη. Μόνο πού δεν ξεκαθαρίζει τα πράγματα, έτσι πού να καταλάβει η Εργατική Τάξη περί τίνος άκριθώς πρόκειται.

ΠΡΟΣ ΑΟΟ ΜΙΑ ΔΙΑΣΕΝ ΣΤΙΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΑΜΦΟΣΧΟΤΩ

ΠΟΙΟΙ ΟΙ «ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟΙ» ΚΑΙ ΟΙ «ΠΕΜΠΟΦΑΛΑΓΓΙΤΕΣ» ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΒΑΡΩΣΙΑ, 30 (άπο συνηγορία της Κ.Ε.Ο. οι Τροτσκιστές είναι «άντιδραστικοί και πεμποφαλαγγίτες» γιατί κατηγορήσανε την ήγεια πού έκλεισε την άπεργία δίχως να κερδίσουνε τίποτε οι εργάτες, ρίχνοντας στους πέντε δρόμους 200 από τους καλύτερους άγωνιστές εργάτες, κι' άκόμα δίχως να κερδισθεί το σπουδαιότερο από όλα τα αίτήματα — η άναγνώριση της Συντεχνίας Των άπεργών; Τι ήθελες δηλαδή, να σάς... χειροκροτήσουμε γι' αυτά σας τά... κατορθώματα και να σάς δώσουμε τα έγκάρδια συγχαρητήρια μας; για την όλη καθοδήγηση του άγωνα, για να μη γίνουμε... «άντιδραστικοί και πεμποφαλαγγίτες»; Η ήθελες να σάς δώσουμε και πάλι τα συγχαρητήρια μας και στην περίπτωση της άπεργίας των Κυβερνητικών εργατών; Η στην περίπτωση των 2.000 άπεργών μεταλλωρύχων, πού μέινανε στους πέντε δρόμους 500 άπεργοί κι' άπεθήκανε έρμαιο στα χέρια της άσύλοτης έργοδοσίας τους οι άλλοι 1500 άπεργοί;!

«Όχι, κ. Σ. Ιωάννου. Δεν είμαστε καθόλου διατεθειμένοι να σάς δίνουμε συγχαρητήρια για τις προσδοκίες σας σε βάρος του εργατικού κινήματος, για να μη μάς άνομάζετε «πεμποφαλαγγίτες κι' άντιδραστικούς». Οι εργάτες θλέκουνε ποιό είναι οι πεμποφαλαγγίτες κι' οι άντιδραστικοί κι' οι πράχτορες της έργοδοσίας μέσα στο εργατικό κίνημα. Και δεν είναι άργα ή ώρα πού θα χτυπήσουνε άμειλιχτα αυτούς της πεμποφαλαγγίτες, άντιδραστικούς και πράχτορες της έργοδοσίας μέσα στο εργατικό κίνημα. Και τότε δεν θα άμαστέ εμείς πού θα κλάψουμε. Κυτάχτε μόνο πώς να γλυτώσετε τον έαυτούλη σας!

Κι' άπ' αυτό ο κ. Σ. Ιωάννου θγάνει το συμπέρασμα πώς οι Τροτσκιστές είναι «πεμποφαλαγγίτες» και «άντιδραστικοί»! Το δίνουμε μ' όλη μας τη ψυχή τα συγχαρητήρια μας γι' αυτά τα τετραγωνικά έπιχειρήματά του! Μά κ. Σ. Ιωάννου, πραγματικά πιστεύεις πώς αυτό σημαίνει «πεμποφαλαγγισμός» και «άντιδραστικότητα»; Τι ήθελες να κάνουν οι Τροτσκιστές για να μη είναι «πεμποφαλαγγίτες» κι' «άντιδραστικοί» στην περίπτωση π.χ. της άπεργίας της Κ.Ε.Ο.; Έφάσαν στην άρχή παραδέχασαι πώς οι Τροτσκιστές κατά τη διάρκεια της άπεργίας φωνάζουν ζήτω (δηλ. δεν είναι «άντιδραστικοί και πεμποφαλαγγίτες»), πώς συμβαίνει να γίνονται «άντιδραστικοί και πεμποφαλαγγίτες» ύστερ' από την άπεργία — όταν δηλ. κριτικά τελέσματα της άπεργίας ά-

της; Και στην προκειμένη περίπτωση της Κ.Ε.Ο. οι Τροτσκιστές είναι «άντιδραστικοί και πεμποφαλαγγίτες» γιατί κατηγορήσανε την ήγεια πού έκλεισε την άπεργία δίχως να κερδίσουνε τίποτε οι εργάτες, ρίχνοντας στους πέντε δρόμους 200 από τους καλύτερους άγωνιστές εργάτες, κι' άκόμα δίχως να κερδισθεί το σπουδαιότερο από όλα τα αίτήματα — η άναγνώριση της Συντεχνίας Των άπεργών; Τι ήθελες δηλαδή, να σάς... χειροκροτήσουμε γι' αυτά σας τά... κατορθώματα και να σάς δώσουμε τα έγκάρδια συγχαρητήρια μας; για την όλη καθοδήγηση του άγωνα, για να μη γίνουμε... «άντιδραστικοί και πεμποφαλαγγίτες»; Η ήθελες να σάς δώσουμε και πάλι τα συγχαρητήρια μας και στην περίπτωση της άπεργίας των Κυβερνητικών εργατών; Η στην περίπτωση των 2.000 άπεργών μεταλλωρύχων, πού μέινανε στους πέντε δρόμους 500 άπεργοί κι' άπεθήκανε έρμαιο στα χέρια της άσύλοτης έργοδοσίας τους οι άλλοι 1500 άπεργοί;!

«Όχι, κ. Σ. Ιωάννου. Δεν είμαστε καθόλου διατεθειμένοι να σάς δίνουμε συγχαρητήρια για τις προσδοκίες σας σε βάρος του εργατικού κινήματος, για να μη μάς άνομάζετε «πεμποφαλαγγίτες κι' άντιδραστικούς». Οι εργάτες θλέκουνε ποιό είναι οι πεμποφαλαγγίτες κι' οι άντιδραστικοί κι' οι πράχτορες της έργοδοσίας μέσα στο εργατικό κίνημα. Και δεν είναι άργα ή ώρα πού θα χτυπήσουνε άμειλιχτα αυτούς της πεμποφαλαγγίτες, άντιδραστικούς και πράχτορες της έργοδοσίας μέσα στο εργατικό κίνημα. Και τότε δεν θα άμαστέ εμείς πού θα κλάψουμε. Κυτάχτε μόνο πώς να γλυτώσετε τον έαυτούλη σας!

Η δεύτερη έρώτηση του συντρόφου μας ήτανε πάνω στο μέρος της όμιλησης του κ. Σ. Ιωάννου, πού άναφερότανε πάνω στον τελευταίο «άντιφασιστικό» πόλεμο και στη συμβολή της Σοβ. Ένωσης σ' αυτόν. Η έρώτηση του συντρόφου μας ήτανε η πιο κάτω: «Εφάσαν η Σοβ. Ένωση πολεμούσε για την άνεξαρτησία και το σοσιαλισμό» και σαν «ελευθερωτής», πώς συμβαίνει στη Φιλανδία να βρίσκεται στην άρχή μια άντιραστική κυβέρνηση και στη Ρουμανία, μέχρι πρό τινος, να παρασημοφορέται ο Βασιλιάς και άκόμα και σήμερα, ύστερ' από το τελευταίο πραξικόπημα και παρ' την παρουσία στη χώρα αυτή του Κόκκινου Στρατού, να θρίσκονται στην έξουσία και μικροαστικά στοιχεία; Ακόμα, πώς συμβαίνει, άφου ο πόλεμος ήτανε «άντιφασιστικός» και «άπελευθερωτικός» να έξακολουθούσαν να θρίσκονται στην έξουσία στις διάφορες χώρες του κόμμουν φασιστικά και νεοφασιστικά στοιχεία (Ελλάδα, Ιταλία, Γαλλία, Άγγλία, Αμερική, Ισπανία, Πορτογαλία, Περσία κλπ. κλπ.);

Απάντηση: «Η έρώτηση είναι άφελέστατη, γιατί ο σοσιαλισμός δεν είναι δέντρο πού θα φυτρώσει! Οι Τροτσκοί στές νομίζουν πώς με μια ταχυδακτυλουργία θα έφαρμοστεί ο σοσιαλισμός μέσα σε άλκοιστέσσερις ώρες»!!

Πράγματι. Ύπάρχει στο ζήτημα τούτο μεγάλη άφέλεια. Αλλά, όχι από μέρους μας, αλλά από μέρους του σταλινικού όμιλητή! Γιατί η έρώτηση του συντρόφου μας ήτανε τόσο σαφής, ένω η άπάντηση του κ. Σ. Ιωάννου ήτανε τόσο άφελής πού δείχνει όλη τη χρεωκοπία των σταλινικών όταν θρεθούνε άναγκασμένοι ν' άπαντήσουνε πάνω σε ντοκουμέντα, πού κραυγάζουνε ενάντια τους.

Απ' αυτά όλα ο κάθε προλεταριός μπορεί να καταλάβει ως πού φτάνει η χρεωκοπία των σταλινικών «επιστήμων του Μαρξισμού»!!

Υπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης Τύποις: Χρ. Γ. Σταυρινίδης & Υίον Λυκούργου 7, Λευκωσία Δ.